

I u mom gradu Vukovar svijetli

Godine su prošle i prolaze, a slike i sjećanja su i dalje bolna... Ono što tad se dogodi obilježi tadašnju generaciju, a i generacije poslije. Tama se uvukla u grad, krv i suze, jauci, bol i patnja zavlada su ulicama... Tama je pokušala progutati Vukovar, već se nadvila nad svakom ulicom, svakom kućom i svakim Vukovarcem... Domove razoriše, mir i spokoj rastjeraše, život oduzeše... Vukovar baciše na koljena... Ali nisu očekivali da će isti taj Vukovar koji tamom su prekrili, da će se taj grad izdići opet s glavom gore. A on je upravo to i napravio! Hrabri naši ljudi, očevi, sinovi... Svi oni sa strahom koji im se u očima skrivaše i s molitvom koja im poteče s usana u tu tamu nesebično uđoše... Svoj život, svoju dušu za slobodu svoje djece, za slobodu grada i za svoj narod dadoše. Te hrabre duše postadoše svjetlo koje pobijedi i otjera tamu. Vukovar se diže, svjetlo zavlada tim gradom, gradom koji postade simbolom slobode... I danas je trenutak, trenutak sjećanja kad će se sve te hrabre duše i naše molitve iz Benkovca ujediniti i zasjati jednakim vukovarskim svjetlom, svjetlom hrabrosti i žrtve, svjetlom zahvalnosti i ljubavi, svjetlom nade i mira...

Elena Franjčić [G2|20082009]

{morfeo 8}